

'பாட்டி சொன்ன கதகைகள்' எனப் பது இங்கு நாம் நயங்காணவிரூக்கின்ற நபலின் பெயர். ல.ம.ரூபபதி இதனைப் படதை திருக்கின்றார். இதிலே இருப்பவை உருவகக் கதகைகள். பன்னிரண்டு கதகைகள் இங்கே இருக்கின்றன. இந்த நபலுக்கு பெயர் வந்த காரணம், இதனை உருவாகக் குவதற்குக் காரணமாக இருந்த உந்துசக்தி என்பனவற்றை நபலாசிரியர் தம்முடைய முன்னுரையிலே விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். "இரவிலே உறங்கும் வளையில் நான்கண்ணயரும் வரையில் என்னருகே பட்டுத் திருந்து - எனது தலமையிரை கோதிவிட்டவாறு பாட்டி சொன்ன கதகைகள் இவை. இக்கதகைகள் பின்பு கனவிலும் வந்திருக்கின்றன. மனதிலும் பதிந்துகொண்டன. அந்தப் பதிவு இங்கு பகிரப்படுகிறது." என்கிறார்.

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்

ஆசிரியர் தனது பாட்டியினது இடக்கண் பொருந்திய வாழ்க்கையையும் அவளது துணிவையும் பரிவையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்கிறார். "யார் உதவியையும் எதிர்பாராமல் தனது உழைப்பையும் ஆதம்பலத்தையுமே நம்பி வாழ்ந்த எங்கள் பாட்டி எமக்கெல்லாம் முன்னுதாரணம்தான்" என்கிறார். ஆசிரியர் எழுதியிருக்கும் இந்த முகவூரை இவருக்கும் இந்தப் பாட்டிக்கும் இடையேயிருந்த பாசப்பிண்பை நன்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. இந்தப் பாசத்தின் வளிப்பாடு இந்த நபலின் பெயரிலும் கதகைகளிலும் துலங்குவதற்குக் காரணமாகும்.

"பாட்டி சொன்ன கதகைகளை எனது பாஷையில் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தக் கதகைகளின் சிருஷ்டிகர்த்தாயார் என்று எனக்கும் தெரியாது. எனது பாட்டிக்கும் தெரியாது."- என்று கூறும் ஆசிரியர் அந்தக் கதகைகளை 'உருவகம்' என்னும் இலக்கிய வடிவத்திலே சிறப்படுத்துத முயன்றிருக்கிறார்.

இவ்விபரங்கள் எல்லாம் இந்த நபலைப்பற்றிய அறிமுகம். இவை இந்த நபலை நாம் நயப்பதற்குத் துணைநிற்கும். மலேமும், இங்குள்ள கதகைகள் பாட்டி சொன்ன பாங்கிலிருந்து எவ்வளவு துரம் விலகிநிற்கின்றன, இந்த உருவகம் என்னும் வடிவம் இந்தக் கதகைகளின் நளினத்தையும் ஆதமாவையும் காண்பதற்கு நமக்கு உதவுகின்றதா? இந்தப் புதிய வடிவத்தில் இது சிறுவர் இலக்கியம் எனக்கொள்ளத்தக்கதா...? என்னும் நமது தடேலுக்கும் மலே

Written by - தகவம் வ. இராசயா -
 Thursday, 16 January 2014 23:26 - Last Updated Friday, 17 January 2014 06:13

தரப்பட்ட விபரங்கள் ஆதாரமாயிருக்கும் என நம்புகின்றனே. வீட்டுத்தலவை, தமது வீட்டுக்கு நண்பரோடு அமர்ந்து மதிய உணவு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். விருந்துக்கு வந்த நண்பர், “இந்தச்சோறு நல்லாயிருக்கிறது” என்கிறார்.

“இது எங்கள் வயல் நல” என்கிறார் வீட்டுக்காரர். பச்சு முடிந்துவிட்டது.

அவர், “சோறு” பற்றிச் சொல்ல இவர், “எங்கள் நல” என்கிறார். விடை சரிதான். ஆனால், அந்த நல அப்படியே இந்தச்சோறு ஆனதா? அந்த நல்லை அவித்து, காயவைத்து, குத்திப்படுத்தி, சமைத்து.... அதன் பின் வந்ததுதான் இந்தச்சோறு. இந்த விபரம் எல்லாம் “எங்கள் வயல் நல” என்ற பதிலுக்குள்ளே இருக்கின்றன.

மருகப்பதி இந்த நலுக்குச் சட்டிய பெயரும் இப்படியானதுதான். யாரோ எவரோ, எங்கோ, எந்தக்காலத்திலோ ஆக்கிய கதைகள் சிவிவழிவந்து, பல தலமைறுகைகள் கடந்து, இப்போது ‘உருவக்கதைகள்’ ஆகியிருக்கின்றன. இந்த நலினது பெரின பொருட்செறிவும் நுட்பமும் இவதைதான்.

000000000000 000000000000 00000000

உருவக்கதை என்பது சிறுகதை இலக்கியத்தினது ஒரு கிளை. இதற்குச் சில தனித்துவங்கள் உண்டு. இங்கேவரும் பாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் படிமங்கள். அத்துடன் பசோத பொருட்கள். அதனுட்கு குறித்துள்ள ஊடுநிலை போலப்போகும். கதை தீர்வென்று நின்றுவிடும். அந்நிலையில் வாசகர் பெரும்பாலும் மின்வெட்டில் அதிர்வுற்றதுபோல ஒருகணம் திகைப்பார். படைப்பாளியினது சாதாரணமான சித்திரிப்பும் வாசகனது வாசிப்பு கர்மயும் இணைந்துகொண்டால் இந்தத்திகைப்பு நீங்கி வலிசம் பிறக்கும். இப்படி நிகழாவிட்டால் அந்த உருவக்கதையை தடுக்கி எறிந்துவிட்டுப்போகத்தான் மனம் தடுண்டும்.

உருவக்கதை என்பது ஒரு நிழலாட்டம் போன்றது. நாடக அரங்கில் முன்னணியிலே ஒரு வலிசை திரையகை கட்டி, மடையென் பின்சுவரிலிருந்து சபையை நோக்கி பிரகாசமான வலிசை பாடி, அந்த வலிசை தடுத்துக்கும் திரைக்குமிடையே

Written by - தகவல் வ. இராசய்யா -
 Thursday, 16 January 2014 23:26 - Last Updated Friday, 17 January 2014 06:13

நடிகர்கள் நின்றும் தமது அங்க அசைவுகளால் நடித்துக்காட்டினால் முன் திரயிலே அந்த நடிப்பு நிழலாட்டமாகத்தோன்றும். அதிலே நடிப்பைப் பார்க்கலாம். நடிகர்களைப் பார்க்க முடியாது. உருவக்கதைகளிலும் கருத்துக்கள் வளியப்படும். அவை சூட்டும் உட்பொருளை நாமே உய்த்துணராதல் வேண்டும். 'உருவக்கதைக்கு உரிய இந்த இறுக்கம் இந்த நூலில் உள்ள கதைகளுக்கும் இருக்கும். இவற்றைச் சிறுவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியுமா?' என்னும் எண்ணத்துடனேயே நான் இந்த நூலைப் பிசுத்துக்கொடுத்தேன். ஆனால், ஆசிரியர் எனது எண்ணத்தை தகர்த்துவிட்டார். இதிலுள்ள உருவக்கதைகள் தளர்வுள்ளவாக சிறுவர் படித்து புரியாத கனவாக இருக்கின்றன.

ஊழியர் கட்டுப்பாட்டு மற்றும் மேலாண்மை அமைப்புகள்

இந்த நூலிலே விலங்குகளும் பறவையினங்களும் தான் கதாபாத்திரங்கள். அவற்றிலே ஒன்றிரண்டு இடங்களில் மனிதர்களும் வருகிறார்கள். பாவம் மனிதன். அவனுக்கு இங்கே இரண்டாவது இடம்தான். ஆசிரியர் இந்த 'அந்தி' யைச் செய்தற்குக் காரணம், பிற உயிரினங்களில் அவருக்குள்ளே பரிவா என்பது முகவரியையே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், உருவக்கதைகளிலே விலங்குகளையும் தாவரங்களையும் கதாபாத்திரங்களாகக் குவதில் படபடப்பாக பல சுவைகரிப்புகள் உண்டு என்பதை நாம் அறிவோம்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் கதைகள் நீளத்தில் குறுகியவை. சுமார் 4-5 பக்கங்கள். உருவக்கதைகள் நீண்டால் வாசகனுடைய பொருமையை சீர்திகக் கும். இந்தச் சட்டசூழல் நூலாசிரியருக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. இவருடைய கதைகள் ஓவ்வொன்றினதும் பாத்திரங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகம் அல்ல. மீண்டும், நான்கு அல்லது ஐந்து பாத்திரங்கள் தான். ஐந்து கதைகளிலே பாத்திரங்கள் இவ்விரண்டுதான்.

ஆசிரியர் கதைகளுக்கு அருமையான பெயர்கள் சூட்டியிருக்கிறார். கடுகு போலச் சின்னப்பெயர்கள். ஆனால் அவற்றின் காரம் பெரிதாக இருக்கிறது. அந்தப்பெயர்களில் சில: விதி, மிளகை, குண்டம், தனித்துவம், பலம், அடக்கம், ஞானம், சமர்ப்பணம், உழைப்பு, தகுதி, கறை, மனிதர்கள். யாவும் பண்புப்பெயர்கள். உருவக்கதைகளின் பெயர்கள் இப்படி இருப்பதுவே சிறப்பு.

ஊழியர்

இக்கதகைகளிலே ஆசிரியர் சொல்லவிரும்புவது என்ன? அது எவ்வாறு முன் வகைக்கப்படுகிறது. கதையை எவ்வாறு வளர்த்துச்செல்கிறார், அதிலுள்ள கலைச்சிறப்பு என்ன? கதையின் உள்ளார்ந்த அர்த்தம் என்ன? ஆகிய அம்சங்களை நோக்க முயல்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொரு கதையிலும் தடிகொண்டிருத்தல் சாத்தியம் அல்ல.

முதற்கதை விதி. இதிலுள்ள பாத்திர வார்ப்பு, உருவக மறபொருள் என்பவற்றுக்காக இந்தக்கதையை பார்ப்போம். இதில் வரும் சிங்கராஜா இந்திய சமஸ்தானங்களின் முன்னைய அரசர்களின் நினைவுக்கு கொண்டுவருகிறது. அதன் சமீபத்தான தனது 'நாட்டை' (காட்டை) பற்றிய அகற்றையின்மை, வரட்டு அதிகாரம்....இவையெல்லாம் கதையில் வெளிப்படுகின்றன. அமசைச்சர்போல வரும் நரியின் சாகசமான பச்சேச்சும் தந்திரமும் யதார்த்தம். கதையிலே நம் நாட்டுச் சமகால அரசியலின் சாயல் வரக்காணுகின்றோம்.

அடுத்ததாக 'குணம்' என்னும் கதை. அமதியாக இருந்த ஊருக்குள்ளே ஒருவர் ஒரு நாய் வளர்க்கத்தொடங்க, அந்த ஆசை எல்லோருக்கும் உண்டாகி எல்லோரும் நாய் வளர்க்கத்தொடங்கி, ஈற்றில் ஊரே நாய்மயமான நிலையை வகைசுவடைச்சொல்கிறார் ஆசிரியர். கதையின் முடிவு உருவகக்கதைக்குத்தக்க எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இக்கதையில் ஆசிரியரது கதைவார்ப்பு, மொழி ஆளுமை, கருத்தை உணர்த்தும் பாங்கு என்பன வகைநன்றாகவகை பிரகாசிக்கின்றதைக்காண்கின்றோம்.

000000000000 0000

இந்நிலில் உள்ள 12 கதைகளிலே விதி, குணம், அடக்கம், ஞானம், மனிதர்கள், உழைப்பு ஆகியவை மற்றைய கதைகளிலும் பார்க்க தரத்திலே மீம்பட்டு விளங்குகின்றன. இவற்றிலே 'ஞானம்' சகல அம்சங்களிலும் சிறப்புற்று, உருவகக்கதை என்பதற்குத்தக்க உதாரணமாக இருப்பதைக்காணலாம். 'அரசமரத்தப்பிள்ளையாருக்கு கோவில் கட்டியழிப்புவதற்கு ஊர்மக்கள் தீர்மானித்தார்கள்'-என்று, நீச்சல் வீரன் ஒருவன் தடாகத்தில் பாய்வதுபோல திடீரெனக்கதை தொடங்குகிறது. அவனோடு சரேந்து நாமும் அந்த நீச்சல்குளத்தில் விழுந்துவிடுகிறோம். கதை வளர்கிறது. அங்கே கோவில் கட்டிடவலைகளின் துரிதம் தெரிகிறது. அந்த அவசரத்தினிடையே கலசக்கற்களாக்கும் அதிவாரகக்களாக்கமுடையே அந்த உரையாடல் - கருத்துமதேயல் ஒலிக்கிறது. அதிலே தற்பெருமை, அகந்தை, அறபுத்தம், அடக்கம் என்பன வந்துபுகின்றன. அந்தத்தரக்கத்தின் அர்த்தபுஷ்டி நமது கருத்துக்கு விரும்புகிறது. இந்தக்கட்டத்தில் அந்த அரசமரத்தபைப்பச்சுவகைகிறார் ஆசிரியர். அரசமரம் தனது வரே பற்றிய

Written by - தகவல் வ. இராசய்யா -
 Thursday, 16 January 2014 23:26 - Last Updated Friday, 17 January 2014 06:13

தத்துவத்தை விளக்கி, “வரேல்தங்கியிருப்பது மரம். அத்திவாரத்தில் தங்கியிருப்பது கட்பிடம்.” என்று சமாதானம் சொல்கிறது. இந்த இடத்திலே அரசமரத்தடிப் பிள்ளையார், “அரசமரமே, நீ வறையும் மரம் அல்ல, ஞானம் நிரம்பிய மரம்.” என்கிறார். இந்த முத்தாய்ப்பு வாசகங்களாகிய நமக்கு ஒரு சிந்தனைப்பொறியை வீசிவிட்டுப்போகிறது.

இக்கதையின் கரு, அதன் சத்தான வளர்ச்சி, விருவிருப்பான உரணத்தை, அரசமரம், அது சொன்ன தத்துவம்... இவையெல்லாம் சரேந்து ஒரு சிறந்த இலக்கிய விருந்தை உண்டாக்க மனநிறைவைத் தருகிறது. ஆசிரியரது கதைகளிலே வரும் உரையாடல்கள் சகஜமானவையாக எளிமையாக இருக்கின்றன. நாங்கள் படிப்பது கதை அல்ல. ஓர் உண்மை நிகழ்வு- என்னும் எண்ணத்ததைத் தருகின்றன. நாங்களும் அந்தக்கதாபாத் திரங்களிடையே சரேந்துகொள்கின்றோம். கதைப்புனவிலே இது படபாளிகைக்கு வற்றி. இந்தச்சித்திரிப்பு சில இடங்களில் நமது வாசிப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தி, வாசித்த அந்தப்பகுதியை மீண்டும் வாசித்து நயக்குமாறு துண்டுகிறது. அப்படிப்படிப்பது மனதுக்கு ஒரு சுகமான இலக்கிய அனுபவமாகிறது.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

இந்தக்கதைகளின் தொடக்கங்களில் நயக்கத்தக்க சிறப்பு இருக்கிறது. அவை ஒரே வீச்சில் நம்மை கதைகளிலே ஈர்த்துக்கொள்கின்றன. ‘பாட்டி சொன்ன கதைகள்’ என்னும் நபுற பெயர், மற்றும் இதிலுள்ள கதைகள் யாவும், “ ஓர் ஊரிலே ஒரு ராசா இருந்தார்” என்னும் புத்தியில்தான் இருக்கும் - என்னும் எண்ணத்ததை நமக்குத் தந்தாலும், உண்மை அப்படி இல்லை. இங்கே ஒரு நலமான பாட்டியை – உருவக்கதை சொல்லும் பாட்டியை மூர்க்குப்பதி நமக்குக் காட்டுகிறார்.

கதைகளின் முடிபுகளிலும் இந்தத் ‘தீர்கள்’ வருகின்றன. அவை அப்படித்தான் வரவேண்டும். தனித்துவம், உழைப்பு முதலான கதைகளில் இந்தச்சித்திரிப்பு லாவண்யம் நன்கு வெளிப்பட்டது நிற்கிறது. இங்குள்ள கதைகளில் வரும் மனனாவது பாத்திரம்தான் கதையை முடித்துவைக்கின்றது. இந்த முடிபுகளிலே கதையின் தத்துவம் மூதிர்ச்சிபெறக்காண்கிறோம். இந்த இடங்கள் கதைகளுக்கு முடிபு ஆக இருப்பினும் வாசகனது சிந்தனைக்கு அது ஆரம்பமாகின்றது. இது உருவகம் என்னும் சிறுகதை விவந்துக்கு உரிய அழைப்பு. அதைத் திறம்பட நிறைவேற்றியிருக்கிறார் ஆசிரியர். மூர்க்குப்பதி, சின்னச்சின்ன விடயங்களிலே சாதாரண நிகழ்வுகளிலே ஒவ்வோர் உண்மையைக் காட்டுகிறார். ஒரு தத்துவத்தை முன்வைக்கிறார். இவ்வாறு சின்ன விடயங்களில்தான் அவர் தத்துவங்களைக் காட்டல் வேண்டும். ஏனெனில், அவர்

